

Franckesche Stiftungen zu Halle

Memoria Theologorum Wirtembergensium Resuscitata, h.e. Biographia Præcipvorum Virorum, qui à tempore Reformationis usque ad hanc nostram ætatem ...

Accessit Elenchus Scriptorum tum editorum, tum in Manuscriptis latentium cum
Supplementis atque Indicibus necessariis

Fischlin, Ludwig Melchior

Ulmæ, Anno M.DCC.X.

VD18 90845382

[Erhardus Snepfius]

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:hbz:5:1-216309

Memoria Theologorum

sterium, vulgò Münster, nominant,) Conciones habuit, ita tamen, ut & Pontificii in eodem templo docerent. Crescente verò Evangelicorum Numero, Samio Johannes Diepholtus, & tres alii coadjutores dati sunt. Ex Monachis quosdam immodestiores & vitæ probrosæ reos senatus urbe eiecit, interque eos quendam, qui cum à Samio ex Scripturis in Colloquio coram senatu urgeretur, dixerat: Si omnia in Scripturis continerentur, monstrari debere: Num in iis extet, quod Ulma sit Urbs? (a) Cæterum Abr. Seultetus Samium Zwinglii sententiam de S. Cœnâ Ulmæ docuisse memorat, (b) de quo tamen non immeritò dubitamus. Samium enim Luthero familiarem dilectum, que fuisse ex Epistolâ Lutheri Consolatoriâ d. 1. Octobris 1520. ad eum datâ constat. Deinde Martinus Frechtus ipso Authore (c) Ulmam invitatus venit, An. 1528. qui Lutheri sententiæ fuit addictissimus; Unde & Samio fuit surrogatus post ejus obitum, qui in Annum 1533. incidit. (d)

ERHARDUS SNEPFIUS, * SS. Theol. D. & Professor, celebrem ad Nicum Imperii Civitatem Heilbronnâ patriam nactus 1495. d. 1. Novembr. Patrem Virum Consularem; studiis à Matre, pia Matronâ, sacratum Erfordiæ Justum Jonam, Eobanum Hessum & Joachimum Camerarium audivit, seque postmodum Heidelbergæ Jurisprudentiæ applicuit. Cum autem ex Lutheri dogmate luce

(a) Seckendorff. Libr. I. p. 242.

(b) Anal. p. 40 seqq. apud Seck. lib. II. p. 64.

(c) Freherus. p. 171.

(d) Seckend. Libr. III. p. 18.

* Clar. 1530. Nat. 1495. Obiit. 1558.

Wirttembergensium Pars I.

uce Evangelii veteres tenebras dispulisset, ægretan-
dem à Matre ad Theologica revocatus est. Quo fa-
cto, Weinsbergæ, ditionis Wirtembergicæ Oppido,
Evangelium docere cepit. Inde pulsus, sub patrocínio
Gemmingiorum (quorum splendidissima inter liberos
Equites Sueviæ in Creichgoa familia est) Guttenber-
gæ concionabatur; Paulo post circa annum 1523.
Wimpinam Imperialis Libertatis Oppidum translatus,
exorto Anno 1525. Rusticorum tumultu, à malè fe-
riatis illis in Concionatorem Castrensem expetebatur,
nec nisi matrimonio inito extricare se potuit. Biennio
elapso Weilburgi, in Comitatu Nassovico, Pastorem &
Reformatorem egit Evangelicum, vocatus exinde brevi
ad Professionem Theologiæ Marpurgensem, & ex
hac 1535. à Wirtembergæ Duce, Ulrico, Stuttgar-
diam, ad Generalem Superintendentiam Ecclesiarum
totius Ducatus, & Pastoris in Xenodochio Munus, ubi
simul inferiorem Regionis districtum reformare cepit.
Anno 1543. post obitum P. C. Phrygionis, Tubin-
gam ad Theologiæ Professionem & Inspectionem Du-
calis Stipendii supremam traductus, insequente Anno
gradum Doctoris adsumsit. Quadriennio tamen ea
in Statione nondum exacto, cum Interimisticam do-
ctrinam recipere noller, anno 1548. officium reliquit,
d. 11. Novembris habita concione Valedictoriâ, in-
vitissimus & magnâ civium copiâ, multisque lacrymis
eum prosequentibus, sed tanto tamen sub metu, ut
nemo præter Anastasium Demlerum, J.C. libros ejus
hospitari ausus fuerit, (vid. Call. Or. Theod. Sneyf ha-
bitam) in Academiam Jenensem venit, quam eodem
Professoris Theologici officio illustravit, usque ad
mortem. Conjugem duxerat Margaretham, Wur-

zelmanni, Consulis Wimpinensis filiam, ex qua Theodoricum, Professore postea in Academia Tubingensi factum, & Blandinam, Victorino Strigelio, ex Flaciana controversia notissimo elocatam, suscepit. (a) Quid Wirtembergia illi debuerit, ipse recenset in Epistola ad Jac. Andreæ scripta d. 25. August. 1556. Verè, inquit, sed sine arrogantia gloriari possum, prima me pietatis fundamenta in hoc ducatu vestro jecisse, & fanaticis hominibus magnâ constantiâ obstitisse, ne errores inoleserent & publicè reciperentur. Quanto autem rudimenta hæc mihi labore, quantis sudoribus & periculis, in tantâ præsertim præpotentium adversariorum multitudine, constiterit, cor subinde meum mihi refricat, & æternum Deum testem habeo. Nemo verè initio inter nostros Aulicos erat, qui non vel Papissimum pertinaciter propugnare, vel fanaticis opinionibus negotium mihi aliquâ saltem ex parte summâ animi obstinatione constituisset. Paulò post se parentem Wirtembergiæ, qui eam per Evangelium in Jesu Christo regenerârit, nominat; vid. Fam. Andrean. Reflor. Append. Epla. 6. Erat Theologus, qui Sapientiâ, doctrinâ variâ, & exquisitâ eloquentiâ, singulari animi magnitudine & constantiâ laudatissimâ in defendenda & propaganda puriore doctrina, excelluit. (b) Facundiâ tantâ, ut cum admiratione & attentione summa auditus omnium in se oculos & animos converterit, Auditores quasi attonitos reddiderit, ac plerumque fatis prolixas habens Conciones, Auditorium sine tædio dimiserit. Interfuit Conventui Augustano 1530. & Smalcaldico 1537. nec non Colloquiis, quot

(a) Melch, Adami Vit. Theol. p. 154. sqq. edit. nob.

(b) Eberh, Bidembach. Tom. II, Opp. Brentii in Præfat.

quot
prim
Conv
Nem
gusta
cong
Inter
gereb
quis
nio m
prob
Theo
falsò
auth
& Pr
Ex
mos
de P
præ a
nus &
Ulric
Conc
gred
rit.
Nata
Mini
Tem
indic
Rect

quot ejus ætate de Religione fuerunt instituta , imprimis Ratisbonensi 1546. & Wormatiensi 1557. de Conventu Augustano memorabilis est ejus relatio. Nemo, scribit ille, tùm omnium eorum, qui Augustanæ Confessioni adjuncti, & in hunc deliberantium congressum admissi erant, cum Zwinglianis sensit. Interfui enim & ipse, & pars quædam eorum, quæ gerebantur, quanquam nullo meo merito fui. Ne quis me referre ab aliis audita existimare, & testimonio meo idcirco pondus detrahere possit, (c) Id quod probè notandum contra illos, qui primos Aug. Conf. Theologos, à Cingliano dogmate non abhorruisse falsò gloriantur. Marpurgi tantam consecutus erat auctoritatem, ut Landgravius plurimum eum amaret & Principem ob constantiam esse oportere diceret. (f) Ex scriptis ejus eminet Commentarius in Psalmos, juxta Quenstedtium aureus, vid. Dial. de Patriis Ill. Virorum p. m. 166. E discipulis ejus præ aliis in hoc Ducatu inclaruerunt Jacobus Beurlinus & Jacobus Andreæ, quem cum Illustrissimus Dux Ulricus in arce sua Concionantem audivisset, finitâ Concione dixit ad suos: Undecunque hic pullus progrediatur, certum est, quod Snepfus illum excluderit. (d) Obdormivit ille placidè in Domino ipso die Natali suo d. 1. Novembr. 1558. ætatis 63. (e) Ministerii 38. Maximo honore & moerore in summo Templo Jenensi sepultus. Funus summis Viri elogiis indicante Philippo Comite Nassoviensi, Academia Rectore, (f)

Scripta,

(c) Snepf. Conf. de Cæna.

(d) Vid. Or. Fun. Jac. Andr. p. m. 6.

(e) El. Reusneri Isag. Hist. p. m. 663.

(f) Cellii Orat. Theol. Snepfio hab. lit. C.